

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 7. Skarv.

Fylke: Akershus.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Hamnestad.

Emne: Skarv.

Bygdelag:

Oppskr. av: C.G. Hjalmarstangen Gard: Lungen.

(adresse):

G.nr. 135 Br.nr. 3

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle; *ogsaa andre.*

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta ogsaa med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Nei, ikke annet end de spraglige betegnelseene — „hjelpefar-raskefar“. Far her ikke brukt fra sammenheng og heller ikke senere, da man i landhøstningen ritare sammen og høst tok med de dels grove grasplanter, som plaroen her i fra sær gamle tider — etter tradisjonens fortællinger — har været rik på. Du fortæller, at tapestidens rike grasplante sa jevnt hadde gått tilbake. Først i yngre tider, etter at klimaendringen var kommet langt, kom der enkelte gærers vedkommende spørsmål om hjelpefar eller raskefar op — og det blev sat af den rike lærplara her. Og, det hadde vist sig rigtig erfaringsmessig, at læret inneholdt for dyrene meget værdifulle stoffer end høiet — saa betegnelseene „hjelpefar-raskefar“ passede slet ikke. Etter denne opdagelse blev landhøstningen et vigtigt samlingsarbeide, som først saakte ebet ut

mere og mere etter at græsfiössam-
ning og kultursklærer og tesuateri kom
i aving etter mittet og farrige arkiv-
die.

I de oldgamle tider aa meget
længe frammer hadde man her
hæstet alt det nødvendige for
paa den maate, at man sanket
det sammen og bant det med det
sanne sammen i "veller" - som
det het - hünter, nok for hele for-
ringstiden. Valleantallet regnet
man näie ut, for en velle var
dägration p. d. j. De lagredes
med det samme, aa blentære og sig-
selv inner lagringen, da grovne
planter tages med, saa vellerne
blir tilstrækkelig "jistrue", het det.

2. Barkeskor til for en her helt
ukjent laade i sær gamle som
nyere tider. Det var fra sær gam-
melt almindelig her, at gjeta
især - og ogsaa sær - "maatte kunne"
gaa - aa lit fjernbar "hele sin-
teren og hensyn til tirsæl og
uldvæxt - samt burde de ha lit
långor og biærk, hvis man ville
ha den beste ild.

3. Vi har verbet i færd med
annet arbejde. Heter her "skava-
-skov - har - er - skövi".

4. Nei. Det var aldrig nævnt i tradi-
tionerne saavit riter, og er ukjent her.
Særlig fram fraa flincke og antenk-

3.

somme h nsmandskj eringer
 brukte heller ikke den slags til for,
 endskj nt en og andre af dem
 hadde været - og var - nævnte som
 enesteende flinke til at j  flere
 d r end det som ogs es som
 nævnt. Men det hadde v r-
 ret indsamling af godt l n
 h ntet sammen i "kjerov" - som
 det kaldes her - og lagret i tilstr k-
 kelig m ngde. Det var bare et
 arbejdsopn msmaal, da der her
 var masser af  demerket
 l n for dem, der ville nytte det.

6. Nei.

7. Nei, har været og er ukj nt her.
 Men det b r nævnes p  dens
 gammeltid, at heggel n var
 særlig bra for d rens benst kke.
 Er nævnt, at enkelte har brukt det
 i nyere tider, da man hadde saale-
 des til hver vinter s get for noen
 kjerov med heggel n. Er f rlangst
 gaaet ut af bruk her.

13. Verbet "marka" er helt ukj nt
her.

Nannestad i desember 1947.

E.G. Hjalmar Taugesen.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
 adr. NORSK FOLKEMUSEUM
 BY D Y